

Publicació
de
Música Religiosa

Goigs de Nostra Senyora del Roser

pera chors a l'unisson

Lluís Romeu, Pvre.

E. SUBIRANA EDY LLIB. PONTIICI BARCELONA
PORTAFERRISSA 14

TALLERS GRÀFICS J. GUARDIA, CÒRCEGA, 254.-BARCELONA

Fixo: 1 Pta.

NOSTRA PUBLICACIÓ

I. — Principis generals

Dues finalitats porta la música sagrada que com tota la Llitúrgia va endreçada a la la glòria de Déu y a l'edificació dels fidels. En primer lloc, revestint el text llitúrgich ab adequades melodies, dona major eficàcia al mateix text, ab lo qual s'excita més la devoció dels fidels. Y en segon lloc, contribueix a donar major esplendor y bellesa a les solemnitats religioses.

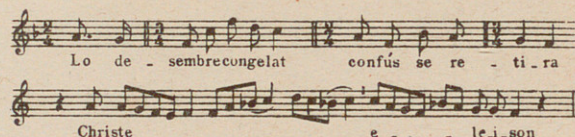
En conseqüència, pera cumplir degudament sa finalitat, la música sagrada ha d'esser **santa**, excluint tota profanitat no solsament en el fons y en la forma, sino també en l'interpretació o execució. Ha de tenir, **bondat de formes o art veritable**, puig d'altre manera no es possible que tingui sobre l'esperit de qui l'escolta, aquella influència y eficàcia que's proposa l'Iglésia al admetre la música en sa Llitúrgia. Y ha d'esser, además, **universal**, en el sentit de que, *concedint a tota nació la facultat d'admetre en ses composicions religioses aquelles formes particulars que constitueixen el caràcter específic de sa pròpia música, deuen, no obstant, estar de tal manera subordinades als caràcters generals de la música sagrada que, al sentir-la, cap fidel d'altre nació experimenti impressió que no sia bona.*

Això es lo que disposa el *Còdec jurídic de la música sagrada*, o sia el *Motu proprio* de S. S. Pius X, de 22 de Novembre de 1903.

PUBLICACIÓ DE MÚSICA RELIGIOSA procurarà a la mida de ses forces, que ses composicions tinguin les condicions degudes, no publicant música profana ab lletra religiosa, y seleccionant les obres pera que totes assoleixin la categoria d'art veritable. Emprò usará de la llibertat permesa de compondre la música ab cayent català, llibertat més justificada encara si s'atén a les lletres usades. Y es cosa ben lògica que permetentse en la Iglésia la parla popular s'hi consenti també la seva expressió musical.

Y no creyèm que'l fidel extranger al sentir nostra música, experimenti cap impressió desagradable ni profana. Además, que si busquessim els orígens de

la música popular y del cant gregorià, trovariem per abdues la meteixa font. Y abdues son diatòniques, encar que la popular s'ha anat modificant ab les influències modernes del cromatisme. Mes repetim que en sa puresa originària la melodia gregoriana y la popular venen a esser una meteixa cosa. Encara avuy hi podèm trovar perfectes semblances, com per exemple, entre el *Christe* de la Missa d'Angelis y la popular *Cançó de Nadal*. Aquí van la transcripció del *Christe* en notació moderna dels monjos de Solesmes y la melodia popular segons l'Alió.

Y això no sols passa ab nostra música, sino ab totes les melodies populars, sien franceses, italianes, russes y fins se pot fer la prova ab melodies orientals o àrabs y ab húngares sense por de quedar malament. Moltes d'elles queden ben gregorianes sols suprimintleshi el compàs y el temps.

II. — Genres de Música sagrada

El principi o regla general que indica el *Còdec jurídic de Música sagrada* es, que serà tant més religiosa una composició musical quant més s'acosti en el cayent, inspiració y sabor a la melodia gregoriana, que es la música pròpia de l'Iglésia y el model suprem de tota música religiosa. Després de la Gregoriana posa el *Motu Proprio* com a música també altament religiosa la polifonia clàssica. Afegint després en son § 5:

L'Iglésia ha regonegut y fomentat en tot temps els progressos de les arts, admetent en servey del culte lo que en el transcurs dels sigles el geni ha sabut trovar de bò y de bell, salva sempre la ley llitúrgica: per consegüent, la música més moderna es també admesa en l'Iglésia, ja que conta ab composicions de tal bondat, serietat y gravetat, que de cap manera son indignes de les solemnitats religioses.

50

Goigs
de
Nostra Senyora del Roser

pera chors a l'unisson

Lluís Romeu, Pure.

EUGENI SUBIRANA, Editor y Llibrer Pontifici

Portaferrissa, 14 : BARCELONA

1912

Goigs de Ntra. Sra. del Roser

LLUIS ROMEU Pure.
(1911)

Petit chor

Vos - tres goigs ab

gran pla - her can - ta - rém, Ver - ge Ma - ri - a

Gran chor

Puig la vos - tra Se - nyo - ri - a es la Ver - ge

Petit chor

del Ro - ser Lo Ro - ser molt ex - ce - lent

Deu plan-tá dins Vós, Se - nyo - ra, quan Vos feu me - rei - xe -

-do - ra de con - cé-brel pu - ra - ment, do - nant fe al

Mis - sat - ger que del cel vos tra - me - ti - a

Gran chor

Deu lo Pa - re, que vo - li - a fos - seu Ma - re del Ro - ser.
 quan pa - ri en l'es - ta - bli - a lo ce - les - ti - al Ro - ser.
 quan vos - tra Mer - cé te - ni - a en los bra - ços lo Ro - ser.
 fou ro - bat en a - quell di - a que flo - ri lo sant Ro - ser.
 con - templant Deu com re - bi - a ab grangoig lo sant Ro - ser.
 per es - tar en com - pa - nyi - a del ce - les - ti - al Ro - ser.
 col - lo - cant vos com de - vi - a baix la som - bra del Ro - ser.
 dig - na - ment in - ti - tu - la - da Ver - ge y Ma - re del Ro - ser.
 pre - ser - váu, Ver - ge Ma - ri - a, als Con - fra - res del Ro - ser.

A Nostra Senyora del Roser

GOIGS

Vostres goigs ab gran plaer
cantarèm, Verge Maria,
puig la vostra Senyoria
es la Verge del Roser.

Lo Roser molt excel·lent
Deu plantà dins Vós, Senyora,
quan vos feu mereixedora
de concèbrel purament,
donant fe al Missatjer
que del cel vos trametia
Deu lo Pare, que volia
fosseu Mare del Roser.

La planta del Roser vert
del sant ventre produïda,
fou d'àngels circuida
y servida ab gran concert;
y restà pur y sencer
vostre cos ab alegria,
quan parí en l'establia
lo celestial Roser.

Del Roser lo gran olor
quan los Reys devots sentiren,
ab la estrella junts partiren
per adorar al Senyor;
y trobaren ser lo ver
de Balàm la profecia,
quan vostra Mercè tenia
en los braços lo Roser.

Vostre Fill resucitat
gran delit vos presentava,
ab cinc roses que portava
en les mans, peus y costat;
per les quals lo Lucifer,
que dels sants l'infern omplia,
fou robat en aquell dia
que florí lo sant Roser.

D'Adàm per mort crudel
reparada la gran erra
transplantat fou de la terra
lo Roser dalt en lo cel;
y pujant ab gran poder,
lo partir no us entristia,
contemplant Deu com rebia
ab gran goig lo sant Roser.

Lo goig de l'Esperit Sant
no fou de menor estima
quan vingué de l'alta cima
en vostre col·legi sant;
y regà aquell bon planter
que lo gran Deu elegia,
per estar en companyia
del celestial Roser.

Lo major dels goigs sentís
vostra vida ja acabada
quan a Deu fou presentada
triumfant en Paradís;
y Senyora us volgué fer
del gran hort que possehia,
col·locantvos com devia,
baix la sombra del Roser.

Als Frares Predicadors
manà vostra Senyoria
que de vostra Confraria
fossen instituidors;
y aixís ells l'han fundada,
obehint vostre voler,
dignament intitulada
Verge y Mare del Roser.

Puig mostràu vostre poder
fent miracles cada dia,
preservàu, Verge Maria,
als Confreres del Roser.

PUBLICACIÓ DE MÚSICA RELIGIOSA conforme en tot ab aquestes regles y criteri, entén que en les solemnitats llitúrgiques, ordinàriament s'ha de donar absoluta preferència al cant gregorià, procurant que'l poble hi prengui part. Mes quan ab els deguts miraments s'usi música figurada en les funcions religioses, aleshores deixem als autors tota la llibertat que'l *Motu Proprio* els hi concedeix, deixant a son pler, a sa pietat y gust artístic, el compondre ses obres ab estil gregorià, politònic, modern, popular, diatònic, cromàtic, etz., permetentse tots els avenços y llibertats que'l progrés de l'art musical modern dona, per exemple, en l'ús de quintes y octaves, falses relacions, etz., sempre que la ploma que les escrigui sia guiada discretament per una mà mestre en son art. Naturalment que no totes les obres seràn d'igual mèrit artístic; això depèn de l'autoritat musical de cada autor qui per això afrontan les disseccions de la crítica pública. La tasca de PUBLICACIÓ DE MÚSICA RELIGIOSA es vetllar pera que dintre dels diferents genres de música no's manqui als principis generals, no sols excluint tota cosa profana, sino també exigint un *minimum d'art* a totes les composicions que publiqui, com convé a la dignitat de la Llitúrgia y a la cultura moderna de nostra terra.

No obstant, com diu Pius X, com que la música moderna ha sigut d'ús principalment profà (1), exigeixen tals composicions major cura pera evitar tota reminiscència teatral y tota profanitat en el fons y en sa forma externa. Cita el *Motu Proprio*, com genre de màxima oposició al religiós o gregorià, el genre dit teatral tant de moda en el sigle passat, sobre tot en Italia. No cal dir, doncs, que no sols per lo que té d'antireligiós, sino també per bon gust artístic, fugirèm absolutament d'aquell convencionalisme carrincló que informava aquella música.

III. — Text llitúrgich

La llengua o idioma propi de l'Església Romana es la Llatina, per lo qual està prohibit que

(1) Algunes traduccions diuen... com que la música moderna es principalment profana... essent aixís que l'original italià diu: *Siccome la musica moderna é sorta precipuamente a servizio profano*. Y la traducció llatina donada com oficial en *Ephemerides liturgicæ* (1904, t. XVIII, 129), diu: *Quia vero recentiores musicæ genus ad profanum usum præcipue ortum sit...* lo qual té un sentit ben distint de les traduccions citades.

en les solemnitats llitúrgiques se canti cap cosa en llengua vulgar. Estant determinats pera cada funció llitúrgica els textos que s'han de posar en música y l'ordre en que's deuen cantar, no es lícit alterar aquest ordre ni cambiar els textos prescrits. Aixís ho diu el *Motu Proprio*.

Com se veu clarament aquí s'usa la paraula *llitúrgica* en el sentit *ritual* de la paraula; això es que ja té *forma determinada oficialment per l'Església*, com son, per exemple: la Missa, l'Ofici, exposició y reserva del Santíssim, sepelis, etz.

Fora d'aquest cassos, s'usa ben lícitament la llengua vulgar, com en les funcions del mes del Sagrat Cor de Jesús, de Maria, novenari d'ànimes, trissagis, rosaris, etz., en les quals no hi han lletres determinades en lo *Ritual*. Y pera aquestes funcions extrallitúrgiques es de lo més faltats que estèm de música *santa y artística* y a n'això se dedicarà principalment PUBLICACIÓ DE MÚSICA RELIGIOSA, puig de Misses y Motets pera les funcions llitúrgiques facilment se'n troven de ben acabades en tot sentit y pera tots els gustos y conveniències en altres edicions.

En quant als textos donem la preferència a les poesies místiques de Mossèn Jacinto Verdaguer, no solsament per esser eminentment líriques, sinó especialment per haver encarnat tot el més exquisit sentiment piadós y místic de nostre poble, qui no'l coneix com deuria y com ell se mereix, encar que alguns tal volta ab refinament exagerat y segurament ab massa presunció, l'hagin titllat excessivament.

Ab aquest esperit y aquesta finalitat, vé nostra publicació a treballar en la obra artística y religiosa somniada pe'l entusiasta P. Uriarte, intensament treballada per l'insigne musicòlec Pedrell y feta gustar en nostra terra pe'l meritíssim Orfeó Català. Això es procurar l'enaltiment de l'ànima popular aixecantla a la regions esplendoroses magníficients de la vida religiosa llitúrgica, per les exquisides y planeres vies de l'art.

BARCELONA-MARÇ DE 1911

50

PUBLICACIO DE MUSICA RELIGIOSA

PRIMERA SERIE

Fixo: Ptas.

1.	Ll. Romeu, <i>Pvre.</i> — <i>Cançó dels Pastors</i> : cançó de Nadal, a dues veus y orga . . .	1'25	»
2.	I. <i>Nadala</i> . II. <i>Oydà, Pescadors de Galilea</i> : dues cançons de Nadal, a una veu y orga . . .	1'50	»
3.	J. B. Lambert. — <i>Cobriume de flors</i> : chor al unison y cobles, a dues veus y orga .	1'25	»
4.	<i>Lo Sant Àngel Custodi</i> : sol y chor, a una veu y orga . . .	1'25	»
5.	Eudalt Serra, <i>Pvre.</i> — <i>A la Verge Santíssima</i> : dues lletretes, a una veu y orga. I. <i>Sia vostra gran puresa</i> . II. <i>Oració</i> . . .	1'50	»
6.	<i>Tres trissagis breus a la Santíssima Trinitat</i> , a dues y tres veus y orga . .	1'50	»
7.	<i>Trissagi a la Verge Santíssima</i> , a tres veus y orga . . .	1	
8.	<i>Al Sagrat Cor de Jesús</i> , dos motets al unison y orga. I. <i>Quan el sol surt a la serra</i> . II. <i>De sants y santes</i> . . .	1'50	»
9.	Benvingut Socias. — <i>Rosari</i> , a dues veus y orga . . .	1'75	»
10.	<i>Al Sagrat Cor de Jesús</i> , dues lletretes pera chor al unison y orga. I. <i>Jesús, Jesús</i> . II. <i>Les colometes</i> . . .	1'50	»
11.	<i>Estimem al Senyor</i> : Psalm, a una veu, responement choral y orga . . .	1'25	»
12.	<i>A la Mare de Déu</i> , dues lletretes pera chor al unison y orga. I. <i>Sia vostra gran puresa</i> . II. <i>Cobles al cor de Maria</i> . . .	1'50	»
13.	Joan Ruhi. — <i>Cobles del Cor de Jesús</i> , chor y cobles a una veu y orga . . .	1	»
14.	<i>Veniu a Maria</i> , chor y cobles a una veu y orga. . .	1	»
15.	Benvingut Socias. — <i>Rosari</i> , a una veu y orga . . .	1'75	»
16.	J. Sancho Marraco. — <i>Jesús als homes</i> : càntic a una veu, chor al unison y orga. .	1'25	»
17.	<i>Càntic pera la Comunió</i> , a dues veus y orga . . .	1'25	»
18.	Eudalt Serra, <i>Pvre.</i> — <i>Nostra senyora de la Mercè</i> , càntic a dues veus y orga .	1'25	»
19.	J. B. Lambert. — <i>Gloria a Maria</i> , càntic a dues veus, chor y orga . . .	1'25	»
20.	Àngel Rodamilans, <i>Pvre.</i> — <i>Rosa Vera</i> : càntic a la Verge Santíssima, a tres veus y orga. . .	1'25	»
21.	Àngel Rodamilans, <i>Pvre.</i> — <i>Entre Liris</i> : càntic a la Verge Santíssima, a tres veus y orga. . .	1'25	»
22.	J. B. Lambert. — <i>Trissagi Marià</i> , a dues veus y orga . . .	2	»
23.	<i>Quan vens de combregar</i> , càntic a sol y chor ab acompanyament d'orga . . .	1'75	»
24.	Eudalt Serra, <i>Pvre.</i> — <i>Jesús, Joseph y Maria</i> , choral pel poble ab acompanyament d'orga . . .	1'25	»
25.	J. B. Lambert. — <i>Trissagi a la Santíssima Verge</i> , a tres veus iguals y orga . . .	3	»

SEGONA SERIE

26.	P. N. Otaño, S. J. — <i>A Sant Lluís</i> , chor y cobles, a una veu y dues veus y orga. .	1'50	»
27.	J. Cumellas Ribó. — <i>Dos trissagis breus a la Santíssima Trinitat</i> , a dues y tres veus igual y orga. . .	1'50	»
28.	Benvingut Socias. — <i>Rosari Montserratí</i> , a tres veus y orga, ab cinc aves maries diferentes . . .	3'50	»
29.	V. J. Casajús, <i>Pvre.</i> — <i>Cançonetes a Maria</i> , a una veu, chor y orga. . .	2	»
30.	J. M. Padró, <i>Pvre.</i> — <i>Càntics a Maria</i> , pera chor al unison y cobles, a dues veus y orga. . .	1'50	»
31.	Josep Salvador. — <i>Cançó del rossinyol</i> . . .	0'25	»

Cada obra porta al peu de la primera plana el nombre de l'aprobació diocesana